

"Feim una aposta clara pel català"

Francesc Antich va ser elegit nou secretari general del PSIB el dia 23 de setembre, quan feia catorze mesos que era president del govern de les Illes Balears gràcies al Pacte de Progrés subscrit per totes les forces polítiques parlamentàries a excepció del PP.

JUAN CELIA

Ara que ja és secretari general del PSIB, manté la promesa de ser "més PSIB que no PSOE"?

—Totalment. El partit ha d'estar arrelat a la societat que serveix, les Balears, i s'ha d'adaptar als canvis socials que s'hi produeixen. Això implica tot de noves formes d'actuar que podríem resumir en uns pocs criteris: que el partit deixi de ser un objectiu en si mateix; que s'obri als ciutadans perquè tothom tengui, segons el seu grau de compromís [*militància o independència*], canals per fer sentir la seva veu al PSIB. Això demana d'aprofundir en fórmules com les primàries, debatre molt més dintre el partit i defora, amb la societat, crear àmbits per escoltar la ciutadania...

—L'assumpció del compromís amb el català i la cultura de les Balears n'és per ventura la part més comentada, d'aquest PSIB.

—Com he dit, el PSIB és un partit balear; per tant, si vol estar-hi arrelat, i ha d'estar-hi, ha de respondre a les qüestions específiques illenques amb solucions específiques illenques, com el turisme o, evidentment també, fent una aposta clara per la cultura i la llengua pròpia de les Balears, la catalana.

—Els noms més importants en la tradició del PSOE de les Balears d'ençà de la transició, com Emilio Alonso, Ramon Aguiló o Fèlix Pons (absents del congrés del PSIB), semblen molt allunyats del PSIB de Francesc Antich. És correcta la percepció?

—És una realitat que ells han fet una feina excel·lent dins el partit, i tal vegada en aquests moments no és que siguin lluny de Francesc Antich, sinó que tenen un nivell de compromís i de feina diferent. El projecte socialista nou, d'avui, tot i tenir connotacions de vera refundació, també aprofita la feina feta per molts socialistes aquests anys passats, entre els quals hi ha de forma destacada Aguiló, Pons, Alonso i tants més, cadascun dels quals en el seu àmbit han fet una gran feina. Però ara els temps són nous i ens toca, a uns altres, d'estar a primera línia, intentant de donar resposta a les noves necessitats d'una nova societat. De la mateixa manera veig molt clar que els joves que avui tenen devers vint-i-cinc anys, d'aquí a uns quinze més seran els

protagonistes dels projectes polítics, i a nosaltres, a la meua generació i a mi mateix, ens tocarà d'ocupar uns altres àmbits.

—*El PSOE de Rodríguez Zapatero satisfà les seves aspiracions, quant a la defensa de la necessària sintonia entre PSOE i nacionalistes que vostè sempre ha fet?*

—Sens dubte. Jo vaig ser dels primers dirigents territorials a donar suport a Rodríguez Zapatero com a secretari general federal. I ho vaig fer perquè creia que ell representa l'impuls general d'allò que nosaltres defensam des de sempre, sobretot unes noves formes, un nou estil de fer política, més concordant amb els nous corrents socials. A més, particularment, sempre he valorat molt positivament la capacitat de Rodríguez Zapatero d'entendre que Espanya és formada de territoris diferents que tenen entitat política. Des d'aquest punt de vista, no em sorprèn que en molts de temes el PSOE es pugui entendre més fàcilment amb els nacionalistes. La gran diferència entre PSOE i PP és que mentre nosaltres cercam d'aprofundir l'estat de les autonomies per anar a l'Espanya federal, el PP no solament no vol aprofundir-hi, sinó que en força coses vol tornar endarrere. Crec que és clar que, malgrat diferències i dificultats, els nacionalistes i socialistes podem trobar punts de diàleg i acord.

—*Al País Basc no sembla tan fàcil.*

—Fàcil no ho és, però cal constatar la gran diferència entre el PSOE i el PP...

—*En què consisteix?*

—Hi ha una banda que assassina, sí, però això no té res a veure amb el PNB. De cap manera no es pot posar al mateix sac. Crec que el PP s'ha preocupat en excés de demonitzar els nacionalismes, una actitud en perfecta sintonia amb la manera com tracta i entén les autonomies.

—*Les "chapas" per exemple?*

—Aquestes qüestions, que aparentment poden semblar menys importants, demostren les autèntiques actituds generals. En aquest cas concret no es pot deslliurar de l'ofensiva contra el desenvolupament de l'estat autonòmic que té en marxa el govern central. El senyor Aznar no creu de veres en la

"Han fet [militants de l'antic PSOE balear com Fèlix Pons o Ramon Aguiló] una feina excel·lent (...) Però ara els temps són nous i ens toca, a uns altres, d'estar a primera línia, intentant de donar-hi noves respostes."

descentralització, ni tampoc té en compte les sensibilitats diferents. No som davant un debat "ínfim" ni aïllat, sinó davant un gran debat, el debat, format de grans idees, petits detalls i actituds i sensibilitats, i el senyor Aznar ja ha demostrat prou quines són les seves.

—*Passem a una altra qüestió. El govern balear ha tengut uns quants mesos de tranquil·litat. Però fa dues setmanes, de sobte hi tornaren a aparèixer problemes, amb el desmarcament d'Els Verds que amenaçaven de no votar l'ecotaxa. Tot i que, aparentment, ha tornat la tranquil·litat, la imatge n'ha quedat tocada.*

—Per mi va ser una gran sorpresa. Una qüestió com l'ecotaxa, debatuda no solament en la societat, sinó dins i entre tots els partits que formen part del Pacte de Progrés..., sincerament, per a mi va ser una gran sorpresa que Els Verds sortissin a dir, de sobte, que podien no donar-hi suport, sense guardar les mínimes regles de joc del Pacte de Progrés. [Cal dir que la qüestió s'ha resolt amb el suport genèric d'Els Verds de Mallorca al projecte d'ecotaxa, però resta la incògnita de què faran Els Verds d'Eivissa, dues formacions, val a dir-ho, sobiranes.] Cada iniciativa s'ha de pactar entre tots, com no pot ser altrament. Ara no ha passat així. D'aquí ve que jo digui que no pot tornar a passar que la consellera opini i actuï d'una manera, i un altre membre del grup actuï d'una altra manera... No ho entenc i no pot tornar a passar, de cap manera. [Es refereix a la consellera de Medi Ambient, Margalida Rosselló, d'Els

Francesc Antich, durant el congrés del PSIB que el va elegir secretari general. Fou el dia dia 23 de setembre, a Ciutat de Mallorca.

Verds-Mallorca, i al parlamentari d'Els Verds-Eivissa, Joan Buades.]

—*El veig dolgut. Per ventura perquè l'ecotaxa és el seu projecte estrella?*

—Hi ha projectes que tenen un valor simbòlic. L'ecotaxa n'és un. Estic segur que tots els partits del Pacte de Progrés el voldrien, aquest projecte, una mica diferent de com finalment sortirà. És natural. No és el projecte de ningú en particular, sinó de tot el govern, que és fruit d'un pacte entre partits diversos. Que es pot millorar? És clar que sí, però seguint el sistema de funcionament del Pacte, no cadascú pel seu costat, perquè, si fos així, acabaríem amb un enfrontament continu.

—*L'ecotaxa també té l'oposició hotelera, que no s'atura i que sembla tenir per objectiu que vostè sacrifici el conseller de Turisme, Celestí Alomar, per donar sortida a un pacte a la baixa.*

—Som molt conscient que, al conseller de Turisme, Celestí Alomar, li ha escaigut una papereta dura, com és un projecte que visualitzarà el veritable canvi que es va produir a les Balears el 1999. Per tant, és normal que una iniciativa que canvia formes i maneres tradicionals xoqui tan rotundament amb alguns col·lectius avessats a formes tradicionals. El conseller de Turisme sempre ha representat el govern i hi ha actuat d'acord; per tant, no m'he plantejat mai de destituir-lo. Quant al projecte en si, sempre he dit que estam disposats a esmenar-lo per enriquir-lo, i fins i tot he dit que n'estudiaríem propostes alternatives. Però fins ara, molta crítica i cap alternativa. Únicament rebuig. Per tant, el projecte tira endavant.

—*No és també l'ecotaxa una demostració de qui té el poder? Li ho dic perquè, i vostè ho sap, no són pocs els qui interpreten que al capdavant de l'enfrontament entre els grans hotelers i vostè i el conseller Alomar, hi ha el xoc entre la tradicional capacitat de pressió turística i el seu govern que vol, diguem-ho així, fer agenollar aquests empresaris.*

—No es tracta de dir "jo som qui mana i, si vull, pos l'ecotaxa". No és això. Les iniciatives que des del govern impulsam tendeixen a fer una economia més sostenible i més solidària, amb l'objectiu d'afavorir la majoria dels ciutadans. És aquest, l'as-

JOAN CELIÀ

"Jo vaig ser dels primers a donar suport a José Luis Rodríguez Zapatero [abans del congrés del PSOE] perquè entén perfectament que Espanya és formada de territoris diferents que tenen entitat política."

pecte que l'ecotaxa afecta. I des d'aquest punt de vista, el govern no dubtarà a impulsar, i a intentar que s'aprovi, l'ecotaxa perquè és bona per a la immensa majoria dels ciutadans, encara que una minoria no ho vulgui veure així.

—*Passem a les relacions amb el govern central. No tem que tantes queixes, indistintament del fons, contra el govern central no acabin fent pensar a la ciutadania que fan massa victimisme?*

—De cap de les maneres no seré mai representant d'allò que se'n diu victimisme. És una actitud que refús com a relació amb el govern central. Ara, des de la lleialtat institucional, des de les ganes de col·laborar-hi, aquest govern de les Illes Balears té per primera funció i responsabilitat de representar i defensar els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. I mentre hi hagi una sola desigualtat, només una, que els perjudiqui amb relació als ciutadans del continent, ha estat, és i serà obligació, preocupació i ocupació d'aquest govern de mirar de resoldre-la i, per tant, de plantejar-la al govern central.

—*Fa partidisme el govern central?*

—Seria un drama que en fes. Significaria que s'utilitzarien les institucions per interessos estrictament partidistes. Em preocuparia molt que fos així. Seria alterar totalment les regles del joc democràtic en una societat avançada. Em preocupa molt que, pel fet que el Pacte de Progrés governi les Balears, hi pogués haver certes actituds del govern central negatives per a aquesta comunitat. Em semblaria un error essencial. Per això m'he queixat quan he vist la possibilitat d'aquesta actitud, però vull dir que, en la darrera reunió que vaig tenir amb el ministre Matas, sem-

bla que les coses poden entrar en un camí raonable.

—*Tot i així, no sembla que hi hagi relacions gaire bones...*

—Em preocupen els dèficits que tenim a les Balears quant a serveis i infraestructures, en comparació amb certes comunitats del continent. La qüestió de les carreteres n'és un exemple, com també la de l'aigua... Quan això ocorre, el govern de les Balears té l'obligació de denunciar-ho. I així ho feim. I això no és fer victimisme, sinó reclamar allò que és evident que necessitam. Així ho vaig dir al pre-

sident Aznar: que tenim uns problemes que cal resoldre i que volem parlar de tot; i li vaig presentar un document extens i argumentat sobre el règim especial, aigua, carreteres, energia... Confiam que puguem, des de la col·laboració i la lleialtat mútues, anar solucionant les mancances que tenim a les Balears respecte de les comunitats continentals; per tant no demanam res excessiu: pura justícia.

—*I si no?*

—És una qüestió de principis. La nostra relació amb el govern central parteix de dos principis, que cal acceptar mútuament per una qüestió de lleialtat institucional: primer, no perquè les Balears siguin petites i amb poca població, els ciutadans illencs han de ser perjudicats en relació amb els del Continent; segon, no perquè les Balears siguin governades pel Pacte de Progrés han de tenir un tracte institucional diferent del que puguin rebre les que són governades pel PP o per qualsevol altre partit. Si ens entenem sobre això tan essencial, perfecte. Ha de ser així. Si no, ho denunciarem tantes vegades com faci falta. Ara, això no és fer victimisme, és actuar amb responsabilitat defensant els interessos dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears que són els únics que em preocupen.

Miquel Payeras

Una imatge del congrés dels socialistes balears, el més tranquil de la seva història, gràcies al qual Francesc Antich i els seus homes de confiança controlaran a partir d'ara el partit. Una sintonia entre els màxims càrrecs públics i orgànics que no s'hi havia escaigut mai abans.

Descomptes als subscriptors d'EL TEMPS

Truca'ns de dilluns a divendres al
93 309 70 04
PROMETEATRE

Teatre Villarroel

La mujer de negro

amb Emilio Gutiérrez Caba i Jorge de Juan

25% de descompte de dimarts a divendres. Barcelona.

Teatre Borrás

Vides Privades

de Noël Coward i dirigida per Paco Mir

25% de descompte de dimarts a divendres. Barcelona.

Teatre Romea

El Temps de Plenck

un musical de Sergi Belbel i Òscar Roig

25% de descompte de dimarts a divendres. Barcelona.

Teatre Condal

La jaula de las locas

amb 'La extraña pareja' (Paco Morán i Joan Pera)

25% de descompte de dimecres a divendres. Barcelona.